

overvinde de nuværende Vanskeligheder; men Vejen bør efter min Mening være den, at man lader en Del af de almindelige Laanemidler fra den øvrige Del af Landet gaa til Sønderjylland, saaledes at denne Del af Landet ikke skal staa tilbage med Hensyn til Tilfredsstillelse af Kapitalbehov.

Jeg skal nu gaa over til at omtale Finanslovsforslaget for 1925—26. Før jeg omtaler dets reelle Indhold, skal jeg gøre nogle Bemærkninger om de Ændringer, der er foretaget i Opstillingen af Forslaget.

Hvad Forslagets formelle Fremtræden angaar, har jeg saa vidt muligt søgt at bevare de hidtidige Rammer for Opstillingen, idet jeg gaar ud fra, at Arbejdet med Finansloven vil være lettere for dem, der kender den ældre Form, naar man ikke ændrer mere end højst nødvendigt, og det er jo ofte saaledes, at man kan indføre reelle Ændringer uden at ændre Formen.

Den tidligere Sondring mellem ordentlige og overordentlige Udgifter er opgivet i det Forslag, der nu foreligger. Erfaringen har tilstrækkelig vist, forekommer det mig, at der ikke kunde foretages nogen rationel Deling paa dette Punkt, og den Deling, der hidtil har været foretaget, har derfor kun bidraget til at skære hver Finanslovs-konto over i to Stykker, hvad der ikke fremmer den samlede Oversigt.

Tekstanmærkningerne til de enkelte Paragraffer er i Forslaget samlet i Slutningen af hver Konto, medens de tidligere har været anbragt imellem Talopstillingen. Denne Forandring er foretaget af Hensyn til en Sammen dragning af den talmæssige Opstilling.

Med Hensyn til en almindelig Sammen dragning af Finanslovens Tekst og Bemærkninger er der ikke sket store Ændringer, men jeg erklærer mig fuldt enig med dem, der mener, at Finanslovens Bemærkninger burde være en noget tyndere Bog, end de nu er, og jeg tror ogsaa, man i Finansministeriet i de kommende Aar vil bestræbe sig for at gøre Bemærkningerne ikke alene kortere, men ogsaa mere oplysende.

De reelle Ændringer i Finanslovens Opstilling skyldes i det væsentlige Initiativ fra Statsregnskabskommissionen og Administrationskommissionen. Begge Kommissioner har foreslaet, at der indføres ra-

tionelle Forrentnings- og Afskrivningsprincipper, og jeg har sluttet mig til dette Forslag. Med Indførelsen af bogholderimæssige Forrentningsprincipper anser jeg ikke det Spørgsmaal for afgjort, om en Statsinstitution skal forrente sig eller ikke; dette Spørgsmaal maa efter min Mening afgøres paa Grundlag af almindelige Overvejelser af Statens Økonomi og Statens Formaal; men det har efter min Mening sin store Betydning, at man rent rengskabsmæssigt set bliver klar over, hvilke Udgifter og Indtægter de forskellige Institutioner medfører, og dette naas kun ved en Regnskabsopstilling efter Forrentningsprincippet. Naar saaledes Statsbanernes Regnskab i det nye Forslag indeholder Udgift til Forrentning af den i Banerne anlagte Kapital, ligger der i selve denne Opstilling ingen Tagen Stilling til, om Banerne skal forrente sig eller drives ved Tilskud fra Staten; men jeg skal ikke nægte, at mig personlig forekommer det, at Statsbanernes Underskud burde være betydelig mindre, end det nu er. For en Del af de Baner, som drives under Statsbanerne, har man jo i øvrigt i Administrationskommissionen — og det er der ogsaa taget Hensyn til i Budgettet — bestemt, at de ikke skulde forrentes forretningsmæssigt, idet man ikke vilde paaskrive dem Udgift til Forrentning; men regnskabsmæssigt set har man naturligvis alligevel været nødt til at have Forrentningsprincippet gennemført for disse Baner lige saa vel som for alle andre Institutioner indenfor Staten. Det er da ordnet paa den Maade, at Forrentningen af disse Baner er ført som Udgift paa Ministeriet for offentlige Arbejders almindelige Udgiftskonto, men det er ikke paalagt Statsbanerne, ikke stillet op som noget, man kræver af Statsbanerne, at de skal forrente sig.

Forrentningsprincippets Gennemførelse er i øvrigt foregaaet paa den Maade, at man har bogført en Renteudgift paa 5 pCt. paa de forskellige Ministeriers Konti af de Ejendomme og Anlæg, som administreres under vedkommende Ministerium, og disse Renteudgifter er derefter opført som Indtægter paa Statens almindelige Rentekonto, nemlig paa § 3.

Med Hensyn til Afskrivningerne paa Statens Aktiver er Forholdet dette, at saadanne Afskrivninger tidligere har været